

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 24Pc/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420202667
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6420202667.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci navrhovateľky: K. J., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: H. XXX/XX, G. Š., proti povinnému: D. J., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: O. XXX, zast.: Mgr. Iveta Števková, advokátka so sídlom v Leviciach, Ul J. Jesenského 62/15, o návrhu na zvýšenie výživného pre plnoletú osobu, takto

rozhodol:

I. Výživné povinného na výživu navrhovateľky sa z v y š u j e zo sumy 100 € na sumu 120 € mesačne, ktoré sa zaväzuje platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, počnúc od 1. 8. 2020.

II. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1. 8. 2020 do 30. 11. 2020 vo výške 100 € sa povinný z a v ä z u j e platiť v mesačných splátkach vo výške 10 € spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok náhradu trov konania.

V. Týmto rozsudkom sa m e n í rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom z 11. 4. 2018, č. k. 23P/51/2017-65.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom, doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 10. 8. 2020, domáhala, aby súd zvýšil výživné zo strany povinného na sumu 200 € mesačne, splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom podania návrhu na zvýšenie výživného.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že naposledy bolo rozsudkom okresného súdu č. k. 23P/51/2017-65 z 11. 4. 2018, zvýšené výživné na sumu 100 € mesačne. V súčasnosti je navrhovateľka študentkou A. M. H. I. G. Š., pričom v 9/2020 nastúpila do maturitného ročníka, kedy si už aj podala prihlášku na vysokú školu, pretože chce pokračovať v štúdiu na Ekonomickej univerzite v Bratislave. S tým budú spojené ďalšie výdavky ako ubytovaná na internáte. V minulosti si povinný vyživovaciu povinnosť neplnil, časť výživného zaplatil až pod hrozbou trestného stíhania, pričom povinný sa o navrhovateľku nejako nezaujíma a nekontaktuje ju, napriek tomu, že je jej otcom. Všetky výdavky navrhovateľky hradí jej matka, ktorá momentálne nemôže pracovať z dôvodu starostlivosti o syna sestry navrhovateľky, preto je na rodičovskom príspevku, finančne jej musia vypomáhať starí rodičia. Bez finančnej pomoci rodičov si nevie predstaviť štúdium na vysokej škole, snaží sa napriek tomu aj cez týždeň a víkendy brigádovať, čo však spôsobuje navrhovateľke problémy so štúdiom, pretože brigáda a škola sú časovo náročné.

3. Povinný sa k návrhu vyjadril vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu 27. 8. 2020. Vo svojom vyjadrení povinný poukázal na to, že v návrhu uvádzané skutočnosti sa nezakladajú na pravde. Vyživovaciu povinnosť si plnil povinný včas a v plnej výške až do roku 2018, kedy mu bolo zvýšené výživné na sumu 100 €. Bol v situácii, ktorá mu neumožňovala platiť výživné v plnej sume, preto platil 50 € po dobu 10 mesiacov, kde následne bolo na neho podané trestné oznámenie a 10/2019 dostal trest s podmieneným odkladom na dvanásť mesiacov. Počas tejto doby platil výživné v plnej sume, teda 100 € mesačne bez omeškania a začal splácať aj dlžné výživné, ktoré bolo 500 € a platí dodnes. So zvýšením výživného nesúhlasí, je si vedomý svojej povinnosti prispievať na výživu navrhovateľky, ale v rámci svojich schopností. Navrhovateľka sama uvádza, že brigáduje a podľa jeho informácií nie je tento príjem zanedbateľný. Navrhovateľka sa má podieľať na takej životnej úrovni, akú dosahujú jej rodičia a nie žiť tak, na čo finančne nemá, alebo čo si nemôže dovoliť. Finančne vypomáhali starí rodičia už počas spoločného života povinného s matkou navrhovateľky. Po presťahovaní sa snažil hľadať prácu, boli mu ponúknuté viaceré ponuky z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Šahy (ďalej len „úrad práce“), dvakrát bol aj na pracovnom pohovore, avšak neúspešne, pretože ho nikde zo zdravotných dôvodov a na základe obmedzení neprijali. Zhoršil sa mu zdravotný stav a od 7. 10. 2019 je dočasne práceneschopný, liečebný režim dodržiava, čo je preukázateľné aj na potvrdení o dočasnej práceneschopnosti, ďalej uviedol, že je poberateľom dávky v hmotnej núdzi spolu s ochranným príspevkom, t. č. podal na Okresný súd Levice návrh na zníženie výživného pre plnoleté dieťa, pretože nie je schopný platiť 100 € mesačne a súčasne splácať dlh. Býva v dome svojej nastávajúcej svokry spolu so svojou priateľkou, ktorá je poberateľkou invalidného dôchodku a v starostlivosti má dve maloleté deti, ktoré navštevujú základnú a strednú školu. Povinný je toho názoru, že v čase podania návrhu na zvýšenie výživného nedošlo k podstatnej zmene, preto žiada súd, aby návrh zamietol ako nedôvodný.

4. K svojmu vyjadreniu povinný predložil kópiu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti fyzickej osoby v hmotnej núdzi, vystavené S. E. A., všeobecným lekárom s diagnózou podľa S. S. XX.X. Z uvedeného potvrdenia ďalej vyplýva, že povinný je neschopný práce od 7. 10. 2019, má povolené vychádzky od 8.00 hod. do 10.00 hod., od 15.00 hod. do 17.00 hod., naposledy bol na kontrole 25. 2. 2020 a taktiež bola vykonaná v mieste jeho pobytu kontrola liečebného režimu.

5. Povinný podal aj návrh na zníženie výživného, o ktorom sa vedie konanie na Okresnom súde Levice. V návrhu žiadal znížiť výživné na sumu 30 € z dôvodov, ktoré uvádza aj vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na zvýšenie výživného.

6. Dňa 27. 8. 2020 bola súdu doručená správa úradu práce z 25. 8. 2020, z ktorej vyplýva, že povinný od 19. 7. 2019 je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a od 7. 10. 2019 je dočasne práceneschopný, od 1. 10. 2018 je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, aktuálne v sume 103,60 €, nezúčastňuje sa aktívnych prác.

7. Na výzvu súdu navrhovateľka doručila 3. 9. 2020 podklady na preukázanie bežných výdavkov, v rámci toho uviedla, že nie je vlastníkom nehnuteľností, žije v spoločnej domácnosti v byte matky spolu s matkou a synom jej sestry J. J., ktorá sa o neho nedokázala postarať, preto bol po dohode zverený do starostlivosti jej matky (do pestúnskej starostlivosti). Po odrátaní nákladov na bývanie a všetkých potrebných mesačných výdavkov zostáva rodine minimum, ktoré nepostačuje na pokrytie potrebných výdavkov na štúdium. Momentálne študuje 4. ročník A. M. H. I. G. Š., predošlé tri ročníky ukončila s čistými jednotkami. Napriek tomu, že povinný bol v minulosti odsúdený za neplatenie výživného, doposiaľ nedoplatil celú dlžnú sumu, za posledný mesiac znova neposlal ani bežné výživné, či už navrhovateľke alebo jej matke. Zároveň predložila doklad - zoznam potrebných nákladov nevyhnutných pre absolvovanie štúdia na gymnáziu, a to v celkovej výške 958 € (školské potreby 25 €, internet mesačne 22 €, poplatok za ISIC kartu 10 €, prezuvky 15 €, potreby na telesnú výchovu 35 €, náplň do tlačiarne 40 €, tlačiareň 60 €, notebook 250 €, kniha na maturitu z anglického jazyka 19 €, ZRPŠ 20 €, prihláška na vysokú školu 32 € s tým, že budú podané dve prihlášky, za obe sa platí uvedená suma, prenájom skrinky 3 €, kniha na ekonómiu 20 €, stužková slávnosť 350 €, školské obedy 25 € mesačne. Pokiaľ ide o bežné výdavky pre navrhovateľku predstavujú podľa potreby mesačnú sumu od 280 € do 320 €, do ktorých zahrnuje oblečenie do školy, obutie, hygienické potreby, strava, lekárska starostlivosť, súkromné doučovanie z anglického jazyka, telefón (15 € mesačne) a iné potreby, knihy, kino, plaváreň. Ako náklady na bývanie vyčíslila mesačne 180 €, ďalej poisťka za byt 27,60 €, dane za byt 18,59 € ročne, električka 30 € mesačne, fond opráv 10 €, komunálny odpad 45,99 € ročne, poplatok za televíziu 15,80

€ (Slovanet), telefón 20 €. Ďalej predložila doklad o poberaní prídavku na dieťa za rok 2020 vo výške 49,90 € mesačne, ďalej potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku pri starostlivosti o zverené dieťa za rok 2020 vo výške 370 € mesačne, potvrdenie o poberaní opakovaného príspevku k dieťaťu zverené do náhradnej starostlivosti za rok 2020 vo výške 166,80 € mesačne. Tieto príspevky predstavujú príjem matky navrhovateľky.

8. Súdu bolo doručené oznámenie OR PZ v Leviciach, okresný dopravný inšpektorát z 2. 9. 2020, že povinný je držiteľom, resp. vlastníkom osobného motorového vozidla S. X,X O. Y. G. od 21. 2. 2011. Povinný na pojednávaní uviedol, že predmetné motorové vozidlo mu bolo v minulosti odcudzené a doposiaľ nebolo vypátrané.

9. Na základe výzvy súdu, úrad práce doplnil svoju správu podaním z 14. 10. 2020, v ktorej uviedol, že pred začatím dočasnej pracovnej neschopnosti povinného si tento aktívne hľadal zamestnanie a boli mu ponúknuté nasledovné ponuky: dňa 16. 8. 2019 ponuka účasti na výberovom konaní pre zamestnávateľa ZF Slovakia a. s. s výsledkom, že nebol prijatý zo strany zamestnávateľa, dňa 11. 9. 2019 bola ponuka na zamestnanie od zamestnávateľa LEMA Slovakia s. r. o. a Hörnlein Slovensko s. r. o. s výsledkom, že zo strany zamestnávateľa povinný nebol prijatý.

10. Dňa 20. 10. 2020 bolo súdu doručené doplnenie vyjadrenia povinného, v ktorom uviedol, že výživné pre maloleté deti jeho partnerky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti predstavuje 150 € mesačne, z ktorého sa hradia výlučne potreby pre maloleté deti. Starší chlapec dostáva kompenzáciu z úradu práce v sume 33,90 € mesačne na cestovné náklady, pretože je žiakom strednej školy a cestuje denne do školy, je uznaný ako zdravotne ťažko postihnutý a potrebuje individuálnu dopravu. Zvyšné peniaze, ktoré maloletým deťom ostanú sú využívané ako vreckové. Rodinné prídavky predstavujú 49,90 € a invalidný dôchodok jeho partnerky 185,30 € mesačne, z ktorého sú hradené mesačné platby elektriny v sume 80 €, ostatné zvyšné peniaze v sume 155,30 € sa využívajú na stravu a hygienické potreby a lekársku starostlivosť. Toho času povinný musí platiť zálohy za plyn vo výške 50 € mesačne, pretože po zdravotnej stránke nie je možné kúriť v ich domácnosti tuhým palivom na drevo, pretože zdravotný stav mladšieho syna jeho partnerky, ktorý bol hospitalizovaný na kyslíku pre ťažký obojstranný zápal pľúc, a to mu prerástlo do astmy, bol aj na liečení v Národnom ústave N.. S partnerkou sa dohodol, že elektrinu bude platiť ona a on bude platiť zálohové platby za plyn. Príjem svojej svokry, resp. matky jeho partnerky nemá dôvod dokladovať súdu, pretože s nimi nežije v spoločnej domácnosti a žije 50 km od nich. Príjem povinného predstavuje 103 €, pričom náklady predstavujú 100 € mesačne na výživné pre navrhovateľku, zálohové platby za plyn 50 €/mesiac, ošatenie si nekupuje lebo mu to nevychádza. Lieky, ktoré potrebuje, si nemôže dovoliť, tak mu píše náhradu, ktoré mu zdravotná poisťovňa preplatí, doplatky za lieky sú vo výške 5 € mesačne. Toho času navštevuje častejšie lekára, každé dva mesiace, pretože má zhoršený stav, zasiela aj poslednú správu (táto správa nebola súdu zaslaná, pozn. súdu), kde mu lekár naďalej doporučuje ostať dočasne práceneschopný a v súčasnosti rieši aj liečenie. Podľa povinného navrhovateľka nepredložila doklad o príjme druhu jej matky, ktorý taktiež žije v ich spoločnej domácnosti, pričom tento druh vozí navrhovateľku denne do školy na aute. Ide o partnera matky, ktorý sa vola K. S., trvalý pobyt H. I. a t. č. je zamestnaný v spoločnosti Combin Banská Štiavnica. Spolu so svojim písomným vyjadrením predložil aj výpisy z účtu vedeného vo VÚB a. s. za obdobie od 5/2020 až 9/2020.

11. Dňa 10. 11. 2020 bolo súdu doručené oznámenie povinného, že 6. 11. 2020 obdržal doporučený list od svojej lekárky S.. E. A., kde mu boli zaslané kópie: potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, ktorú mu svojvoľne zrušila a vypísala od 1. 11. 2020 ako schopného i na tom základe, že odborný lekár, u ktorého podstupuje liečbu, naďalej doporučuje zostať práceneschopný, kópiu z úradu práce v Leviciach, kde bola vyzvaná zdokladovať dodržiavanie liečebného režimu povinným a kópia z okresného súdu, kde mala zaslať dokumentáciu preukazujúcu, že sa skutočne lieči. Zároveň mu zaslala odstúpenie od dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti k 1. 11. 2020, čím spôsobila to, že svojvoľne ho vystavila riziku v rámci súdneho procesu aj ohľadom jeho zdravia, pretože oslovil obvodného lekára, ku ktorému by chcel naďalej chodiť, ale nemôže ho zobrať skôr ako k 1. 12. 2020, pretože prihlasovať a odhlasovať pacientov sa môže len k 1. dňu v mesiaci.

12. V čase rozhodovania súdu tak nemá obvodného lekára, preto kontaktoval aj svojho psychiatra, ktorý odporučil naďalej pokračovať v práceneschopnosti, o čom zaslal lekársku správu. Ten mu oznámil, že práceneschopnosť môže vypísať len obvodný lekár, ale až od 1. 12. 2020. Z tohto dôvodu sa povinný domnieva, resp. má podozrenie, že to bolo konanie účelové, aby počas súdneho

procesu bol vystavený situácii, pretože táto skutočnosť môže ovplyvniť rozhodnutie súdu, čo bude riešiť sťažnosťou na úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Zároveň predložil listinu označenú ako „odstúpenie od dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti“ od 1. 11. 2020 podpísanú S.. E. A., konateľkou spoločnosti E. & S. N.. V.. Q., z ktorej vyplýva, že uvedená doktorka odstúpila od vyššie uvedenej dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti z dôvodu, že vzhľadom na počet pacientov, ktorým poskytuje zdravotnú starostlivosť, prekročila svoje únosné pracovné zaťaženie s poukazom na § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 576/2004 Z. z. Povinný súdu taktiež oznámil, že celoplošné testovanie bolo dobrovoľné a nachádza sa už vyše roka v domácnosti, jediná podmienka, ktorá vyplynula bolo dodržanie zákazu vychádzania a karanténa, ktorú dodržiava, preto sa plošného testovania nezúčastnil. Zároveň bol okresným súdom vyzvaný na predloženie lekárskeho správ, na základe ktorých je dočasne práceneschopný, ktoré napriek jeho tvrdeniu, že ich zaslal súdu, neboli doposiaľ doručené.

13. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 18. 11. 2020 navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu, uviedla, že peniaze z výživného potrebuje aj pre svoje ďalšie štúdium na vysokej škole, doterajšie financie sa jej zvýšili aj v súvislosti s prebiehajúcou dištančnou formou štúdia prostredníctvom online, kde bolo potrebné zakúpenie internetového pripojenia s väčším množstvom dát, pretože pri online štúdiu je nevyhnuté mať zapnutú webovú kameru, ktorá spotrebovávajú väčšie množstvo dát. Ďalej poukazuje na to, že v súčasnosti uhradila už za prvú prihlášku na vysokú školu sumu 30 € a sú s tým spojené ďalšie náklady na prijímacie konanie, keďže dáva dve prihlášky na dve vysoké školy, čo robí z dôvodu, že ak by jej nevyšlo prijímanie na štúdium na jednej vysokej škole, tak si dáva druhú ako poistku. Aj keď sa skladali sumou 350 € na stužkovú slávnosť, ktorá v súčasnosti pre opatrenia, ktoré boli prijaté v súvislosti s pandémiou koronavírusu sa neuskutočnila, nevie s istotou povedať, či sa stužková slávnosť uskutoční. Z uvedených peňazí bola zaplatená záloha za priestory, čo platili ešte minulý rok, majiteľ týchto priestorov však odmietol vrátiť zálohu napriek tomu, že stužková slávnosť sa neuskutočnila. Ďalšie peniaze boli použité na maturitné oznámenie, foteenie na tablo, pričom jediné, čo z týchto nasporených peňazí nebolo zaplatené sú večera a nápoje. Navrhovateľka nevedela uviesť, akú sumu povinný dlhuje na výživnom, dlžnú sumu na výživnom určenú v rámci trestného konania platil vo výške 5 € mesačne, avšak nevie uviesť koľko z tejto sumy už bolo uhradené. Toho času z dôvodu prijatých protiepidemiologických opatrení nevykonáva žiadnu brigádu, naposledy brigádovala v lete tohto roka.

14. Povinný na pojednávaní uviedol, že s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasí, pretože nedošlo k zmene pomerov oproti poslednej úprave, podaný návrh je predčasný, pretože navrhovateľka ešte nenastúpila na ďalší stupeň štúdia. Vzhľadom na súčasný zdravotný stav povinného si tento nevie nájsť žiadne vhodné zamestnanie, do toho času bol práceneschopný a v súčasnosti rieši situáciu ohľadom vypovedania poskytovania zdravotnej starostlivosti zo strany doterajšieho všeobecného lekára. Naďalej je jeho zdravotný stav taký, že si vyžaduje práceneschopnosť aj s poukazom na poskytovaní zdravotnej starostlivosti v psychiatrickej ambulancii, pričom má nastúpiť na liečenie do Kremnice, resp. do Veľkého Zálužia. V súčasnosti jeho príjem predstavujú len dávky v hmotnej núdzi, iný príjem nemá. Vo veci podaného návrhu na zníženie výživného, o ktorom sa vedie konanie na Okresnom súde Levice doposiaľ nebolo konané a rozhodnuté. Povinný uviedol, že jeho príjem tvorí aj občasná výpomoc známemu v obci O., ktorý opravuje traktory a autá, ktorý mu dá niekedy 15 € - 20 € raz za 4 dni. Pomáha mu pri týchto prácach podľa možnosti súčasného zdravotného stavu, predtým mal dielňu v Š. G., odtiaľ sa musel odsťahovať preč aj kvôli rodine navrhovateľky.

15. Matka jeho partnerky I. K., ktorá kúpila dom, v ktorom aktuálne býva povinný so svojou partnerkou a jej maloletými deťmi, na základe zmluvy z 7. 5. 2018. Povinný sa spolu s partnerkou do tohto domu nasťahovali 9/2019 hneď po jeho kúpe, bývajú tam asi rok. Od času, kedy predal dom v Š. G. (5/2018) do času presťahovania sa do domu v O., býval u priateľky D. K. v Š.Y. G.. Matka partnerky je dôchodkyňa a býva v Š.U. G.. Na dom, ktorý kúpila, povinný prispel aj svojimi zdrojmi vo výške 3 000 €, niečo mal nasporené, niečo pochádzalo z kúpy predmetného rodinného domu. Na otázku, kde minul zvyšných 27 000 €, ktoré inkasoval za predaj domu v Š. G. uviedol, že za tieto peniaze musel posplácať predchádzajúce dlhy. Účet v banke momentálne má zriadený kvôli tomu, že pri predaji domu mu banka vyplatila peniaze bezhotovostne na tento účet, v súčasnosti je účet vedený z dôvodu, že je zablokovaný exekútorom, nakoľko bol voči nemu podaný návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie výživného. Exekúcia stále prebieha, v súčasnosti dlhuje na výživnom zhruba 400 €, nevie sa však vyjadriť, z čoho táto suma konkrétne pozostáva, či ide o výživné alebo trovy exekúcie. Dávka v hmotnej núdzi je mu v súčasnosti vyplácaná poštovou poukážkou.

16. Jeho priateľka D. K. nemá iný príjem okrem invalidného dôchodku. V súčasnosti je doma, vyštudovala colníctvo v Lučenci, okrem toho nemá vyštudovaný žiadny iný odbor, pričom z výpisu zo živnostenského registra je zrejme, že jeho partnerka je živnostníkom podnikajúcim pod obchodným menom D. K. N., miesto podnikania O. XXX, kde má ako predmety podnikania zapísané od 8. 10. 2020 - údržba motorových vozidiel bez zásahu do motorickej časti vozidla, kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi alebo iným prevádzkovateľom živnosti. K tomu povinný uviedol, že ide o otvorenú živnosť, avšak čakajú na ďalšie papiera z hygieny s tým, že nevie, či to schvália. Nevie ako túto živnosť bude vykonávať jeho partnerka. Prevádzka živnosti má byť priamo v rodinnom dome v prístrešku na pozemku pri rodinnom dome, je to v súčasnosti zaplachtené. Boli mu ponúknuté viaceré pracovné ponuky od viacerých zamestnávateľov prostredníctvom úradu práce, avšak ak bol osobne na pracovnom pohovore, zamestnávateľ mu uviedol, že potrebujú zdravých ľudí a v druhej spoločnosti, ktorá ponúkala prácu mu bolo povedané, že stav už je naplnený. Povinný však zamestnávateľovi vždy uviedol, akými diagnózami trpí, že je operovaný, pričom zamestnávateľ mu vysvetlil, že ide o manuálnu prácu, kde sa budú dvíhať ťažké predmety, preto mu bolo povedané, že táto práca nie je vhodná pre neho. Povinný pritom vykonáva pomocné manuálne práce pre známeho v O., ide však len o ľahšie práce (výmena platničiek), pričom ťažšie práce vykonávajú ostatní prítomní pracovníci. Z pohľadu povinného sa nejedná o nelegálnu prácu, pretože je to jeho kamarát, nerobí u neho na zmluvu od rána do večera, chodí iba vypomáhať, momentálne si nehľadá inú prácu, ktorá by vyhovovala jeho zdravotným požiadavkám, pretože má aj psychiatrické problémy. Podľa jeho vyjadrenia bol doposiaľ práceneschopný pre psychiatrické problémy a z dôvodu, že má vybrať ľavú obličku, avšak na otázku, že podľa uvedenej diagnózy na potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti je ako diagnóza uvedená bližšie nešpecifikované bolesti chrbta povinný uviedol, že má aj bolesti chrbta.

17. Navrhovateľka v závere doplnila, že aj výdavky na bývanie, ktoré vyčíslila, sú iba na dve osoby s tým, že na bývanie prispieva aj partner matky K. S.N., ktorý s nimi býva v spoločnej domácnosti. K jeho príjmom sa vyjadriť nevedela. Povinný navrhol vykonať ako dôkaz preukázanie majetkových pomerov partnera matky K. S., súd však navrhnutý dôkaz nevykonal z dôvodu, že súčasný partner matky nemá vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k navrhovateľke, preto nebol žiaden dôvod preukazovať jeho majetkové pomery. Skutočnosť, že partner matky žije spolu s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti, súd zohľadnil pri výpočte výdavkov navrhovateľky spojených s bývaním.

18. Naposledy bolo okresným súdom upravené výživné rozsudkom z 11. 4. 2018 č. k. 23P/51/2017-65, ktorým bolo zvýšené výživné na sumu 100 € mesačne, rozsudok bol potvrdený ako vecne správny rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. 9. 2018 č. k. 17CoP/38/2018-110. V tom čase bola navrhovateľka ešte študentkou 1. ročníka Gymnázia A. Kmeťa v Banskej Štiavnici. Matka navrhovateľky zarobila okolo 200 € až 250 € mesačne na základe dohody o pracovnej činnosti, povinný mal v čase rozhodovania novú partnerku, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi a na základe kúpnej zmluvy z 20. 2. 2018 predal rodinný dom, ktorého bol výlučným vlastníkom za kúpnu cenu 30 000 €. Už v tom čase povinný argumentoval, že okrem dávky v hmotnej núdzi je stále práceneschopný pre problémy s chrbticou už viac ako 2 roky, zároveň má aj psychiatrickú diagnózu, navštevuje psychiatrickú ambulanciu S. E. v H., avšak nevedel presne povedať, akou diagnózou trpí. V tom čase predstavovali výdavky na maloletú 322,98 € (školné 135,70 €, bežné výdavky 130 €, bývanie 57,20 €).

19. Povinný sa v minulosti domáhal zníženia výživného, o ktorom sa konalo na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 19P/33/2018. O tomto návrhu bolo rozhodnuté rozsudkom z 31. 1. 2019 č. k. 19P/33/2018-32, ktorým bol návrh povinného na zníženie výživného zamietnutý. Otec tento návrh na zníženie výživného podal obratom po tom, čo mu bolo právoplatným rozhodnutím súdu zvýšená vyživovacia povinnosť na sumu 100 € mesačne.

20. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v

akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihladne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Podľa § 75 ods. 1 ZKR, pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

22. Podľa § 75 ods. 2 ZKR, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

23. Podľa § 78 ods. 1 ZKR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

24. Podľa § 78 ods. 3 ZKR, pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

25. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

26. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh na výživné pre navrhovateľku je dôvodný iba čiastočne. Súd pri jeho posudzovaní vychádzal zo základného východiska pri určovaní výšky výživného v súlade s ust. § 62 a nasl. ZKR, a to z povinnosti oboch rodičov podieľať sa na výžive dieťaťa podľa pomeru svojich možností a schopností, zárobkových a majetkových pomerov. Nie je prípustné, aby podstatná časť vyživovacej povinnosti bola prenesená len na jedného z rodičov. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, pričom plnenie môže mať rôzne formy ako osobná starostlivosť o dieťa, starostlivosť o spoločnú domácnosť, poskytovanie vecných plnení (napr. bývanie) alebo stravovania. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, poskytuje dieťaťu vyživovaciu povinnosť aj vo forme vecných plnení (bývanie, ošatenie, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod.) a osobnou starostlivosťou. Pre určenie výšky výživného je rozhodujúca životná úroveň každého z rodičov, pretože dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča.

27. Pri zmene pomerov je súd povinný prihliadať aj na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 ZKR), pričom z údajov zverejnených Štatistickým úradom SR vyplýva, že od poslednej úpravy výživného došlo k zvýšeniu životných nákladov aj v dôsledku celkovej inflácie. Je zrejmé, že suma výživného určená posledným rozhodnutím súdu nepostačuje na pokrytie všetkých základných životných potrieb navrhovateľky.

28. Pokiaľ ide o zmenu pomerov oproti pomerom, z ktorých súd vychádzal pri určovaní výživného v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku, je potrebné uviesť, že musí ísť o takú zmenu okolností, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov konania v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku, pretože v danom prípade sa zasahuje neskorším rozsudkom do zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí súdov.

29. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že povinný ma síce životnú úroveň nižšiu ako matka navrhovateľky, pretože poberá iba dávku v hmotnej núdzi vo výške 103,60 €. U povinného došlo k tej zmene, že v čase vyhlásenia rozsudku bol spôsobilý vykonávať prácu, pretože mu bola zrušená dočasná práceneschopnosť. Tvrdenia otca o účelovom konaní zo strany ošetrojúceho lekára, ktorý mu vystavil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, neboli v konaní preukázané. Je pravdou, že až v priebehu konania a potom, čo bola jeho všeobecná lekárka S.. A. súdmi vyzvaná, aby predložila zdravotnú dokumentáciu, odstúpila od dohody o poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ktorú mala uzatvorenú s povinným. Dôvodom odstúpenia však bolo prekročenie únosného pracovného zaťaženia a nebolo preukázané, že by S.. A. povinnému svojvoľne zrušila dočasnú práceneschopnosť.

30. Povinný nepreukázal súdu, že nie je zdravotne spôsobilý vykonávať manuálnu, príp. inú menej namáhavú prácu, pretože z jeho strany nebola predložená žiadna lekárska správa alebo potvrdenie

lekára špecialistu, ktorý by uvedené skutočnosti potvrdzoval. Doposiaľ nie je ani poberateľom invalidného dôchodku. Na výzvu súdu povinný nepredložil správu ohľadom jeho zlého psychického stavu, keďže opakovane v konaní uvádzal, že dôvodom, pre ktorý si nemôže nájsť prácu, sú aj jeho psychické problémy. Ďalej bolo zo strany súdu zistené, že povinný počas práceneschopnosti vykonáva bežné manuálne práce pri oprave motorových vozidiel u známeho v obci, kde má v súčasnosti trvalý pobyt a kde býva v spoločnej domácnosti so svojou súčasnou partnerkou. Za tú prácu povinný podľa jeho vyjadrení poberá príjem raz za 4 dni 15 € až 20 € s tým, že vykonáva ľahké manuálne práce. Súd nepovažoval výpoveď povinného za pravdivú v tom smere, že vykonával len ľahké manuálne práce, pretože by v takom prípade nebol dôvod na takéto práce ďalšiu pracovnú silu, pokiaľ pri oprave boli prítomní ďalší dvaja pracovníci, ktorí vykonávali ťažšie manuálne práce a ktorí by zvládli aj ľahkú manuálnu prácu vykonávanú povinným. Navyše, túto prácu povinný vykonával v čase, keď bol dočasne práceneschopný pre diagnózu uvedenú v potvrdení o dočasnej práceneschopnosti pod kódom S. S. XX.X, čo podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb znamená, že ide o iné bolesti chrbta. Povinný teda nebol dočasne práceneschopný pre psychické problémy, iba pre bolesti chrbta, pričom súdu nevysvetlil, ako mohol vykonávať ľahké manuálne práce, ak tvrdí, že mu bolesti, pre ktoré bol dočasne práceneschopný, neumožnili vykonávať akúkoľvek manuálnu prácu. Takéto správanie sa povinného je zjavným porušením liečebného režimu, ktorý mal dodržiavať, ak bol skutočne práceneschopný.

31. Súd ďalej poukazuje na to, že povinný odôvodňoval nemožnosť zamestnať sa zo zdravotných dôvodov už v konaní vedenom pod sp. zn. 23P/51/2017. V tom čase bola povinnému operačne odobratá ľavá oblička z dôvodu onkologického nálezu a mal absolvovať operačnú rekonvalescenciu v trvaní 6 mesiacov. Súčasná dočasná práceneschopnosť, ktorá mu bola zrušená v čase vyhlásenia rozsudku, bola z iného dôvodu ako bol dôvod, pre ktorý bol otec, resp. povinný zdravotne nespôsobilý vykonávať prácu v čase rozhodovania súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23P/51/2017. V konaní o návrhu na zníženie výživného vedeného pod sp. zn. 19P/33/2018 v odôvodnení rozsudku súdu z 31. 1. 2019 vyplýva, že už v tom čase otec, resp. povinný nepreukázal žiadnym spôsobom tvrdenia, že sa nemôže zamestnať z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nedodržiaval liečebný režim, ani podmienky potrebné na vyplácanie dávok v hmotnej núdzi, z tohto dôvodu mu bola táto dávka opakovane priznaná od 1. 10. 2018, avšak bola podmienená povinnosťou odpracovať 32 hod. mesačne v obci Š. G. z čoho vyplýva, že povinný bol v tom čase zdravotne spôsobilý vykonávať manuálnu činnosť.

32. Ani v tomto konaní, rovnako ako v konaní o zníženie výživného, nebolo preukázané, že by povinný utratil finančné prostriedky, ktoré získal z predaja rodinného domu vo výške 30 000 €. V tom čase uvádzal, že tieto finančné prostriedky mal utrátiť za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a ostatné náklady na bývanie. Už v tom čase taktiež tvrdil, že z týchto peňazí si vyplatil dlhy. Na pojednávaní však povinný uviedol, že z týchto peňazí použil 3 000 € na kúpu rodinného domu v O., v ktorom súčasne bývajú v spoločnej domácnosti so svojou partnerkou a dom je písaný na matku jeho partnerky. Opakovane uvádzal, že zvyšok peňazí použil na predošlé dlhy, ktoré mu vznikli, avšak povinný túto skutočnosť nepreukázal a neuniesol tak dôkazné bremeno. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 prvá veta ZKR).

33. Okresný súd ďalej zistil, že predmetný rodinný dom mala kúpiť matka partnerky I. K. na základe kúpnej zmluvy zo 7. 5. 2018. Súdu však nie je zrejmé, odkiaľ matka partnerky povinného, ktorá bola dôchodkyňa zobrala finančnú hotovosť na kúpu rodinného domu, ktorý jej nebol potrebný, pretože má zabezpečené bývanie v Š. Y. G., tak ako to uvádzal aj povinný. Taktiež súdu nie je zrejmé, prečo ak povinný použil časť finančných prostriedkov na kúpu predmetného rodinného domu, nie je v pomere, ako sa finančne podieľal na jeho kúpe, podielovým spoluvlastníkom uvedeným v liste vlastníctva. Tým na seba prevzal neprimerané finančné riziko vzhľadom na to, že v prípade nakladania s rodinným domom povinný nemá žiaden nárok na časť z kúpnej ceny, keďže nie je vedený ako jeho spoluvlastník.

34. Zo živnostenského registra súd zistil, že súčasná partnerka povinného D. K. si založila živnosť od 8. 10. 2020, pričom predmetom podnikania má byť údržba motorových vozidiel a kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi, maloobchod alebo iným prevádzkovateľom živnosti veľkoobchod. Napriek tomu, že bol povinný zo strany súdu vyzvaný na preukázanie majetkových pomerov jeho osoby, ako aj osoby žijúcej spolu s ním v spoločnej domácnosti, skutočnosť, že partnerka povinného si založila živnosť súdu povinný neuviedol. Taktiež povinný nevedel dôveryhodne vysvetliť, ako bude predmet podnikania vykonávať jeho partnerka, keďže nie je vyučeným automechanikom, má vyštudované

colníctvo, a je na invalidnom dôchodku. Povinný iba uviedol, že živnosť bude vykonávaná na pozemku popri rodinnom dome, kde je vybudovaný prístrešok. Je na prvý pohľad zjavné, že partnerka povinného nemôže, ani nebude vykonávať uvedený predmet podnikania, pokiaľ je poberateľkou invalidného dôchodku bez potrebných zručností a vyučenia. Z uvedených skutočností súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že povinný úmyselne a účelovo zakrýva svoje majetkové pomery tým, že živnosť jeho partnerky, keďže už teraz vykonáva opravy motorových vozidiel u známeho, bude vykonávať reálne povinný. Cieľom takéhoto konania povinného nie je nič iné, ako navonok preukazovať pred súdmi alebo inými štátnymi orgánmi, že povinný je v hmotnej núdzi, resp. nemá dostatok finančných prostriedkov na hradenie výživného pre navrhovateľku, a zároveň, aby sa tak vyhol postihu majetku v exekúcii.

35. Opakovane však bolo preukázané, že neexistuje žiadna objektívna prekážka, ktorá by povinnému bránila zo zdravotných dôvodov zamestnať sa, navyše mu boli ponúknuté viaceré ponuky zo strany zamestnávateľov, keďže bol vedený ako uchádzač v evidencii o uchádzačov o zamestnanie, ktoré však neboli úspešné z dôvodu, keďže povinný sa ich vopred vzdal potom, čo opísal potencionálnym zamestnávateľom, že má údajné zdravotné problémy, pre ktoré nemôže vykonávať manuálnu prácu. Je potom zrejmé, že žiadny zamestnávateľ nechce zobrať na pracovný pomer takého zamestnanca, ktorý už pri pracovnom pohovore sa prezentuje tak, že pre údajné zdravotné problémy nebude schopný a ochotný vykonávať predmetnú prácu. Z tohto dôvodu boli tieto ponuky zo strany zamestnávateľov vyhodnotené ako neúspešné a povinný prijatý do zamestnania. Týmto konaním sa povinný vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Povinný však po celý čas nepreukázal žiadnu lekársku správu alebo potvrdenie od lekára, ktorý by výslovne konštatoval, že zdravotný stav povinného mu neumožňuje zamestnať sa a vykonávať manuálnu prácu, napokon túto manuálnu prácu povinný vykonáva pri oprave motorových vozidiel a je zrejmé, že ju bude aj vykonávať vzhľadom na otvorenú živnosť zo strany jeho partnerky. Súd teda konštatuje, že je v schopnostiach a možnostiach povinného prispievať na výživu navrhovateľke tým, že je spôsobilý vykonávať prácu a nájsť si vhodné zamestnanie, z ktorého bude poberať pravidelný príjem.

36. V prípade posúdenia výdavkov na strane navrhovateľky mal súd za preukázané, že uvedené výdavky sú reálne a zodpovedajú výdavkom, ktoré navrhovateľka dokladovala. V prípade výdavkov na notebook a tlačiareň súd poukazuje na to, že už v konaní vednom pod sp. zn. 23P/51/2017 navrhovateľka tieto výdavky uvádzala a súdu nepreukázala, že by si notebook a tlačiareň odvtedy zakúpila opakovane, čo by napokon ani nebolo účelné, preto tieto výdavky súd nevzal v tomto prípade do úvahy. Navrhovateľke stúpili výdavky spojené so štúdiom, keďže absolvuje doučovania z anglického jazyka ako prípravu na ďalšie štúdium (120 - 140 € mesačne). Pokiaľ ide o ďalšie výdavky na štúdium (školské potreby, učebnice, oblečenie na telesnú výchovu, ZRPŠ, prihlášky na vysokú školu, obedy v škole) tie predstavujú mesačnú sumu 42 € mesačne, pretože mnohé z nich sú výdavky, ktoré sa platia raz za školský rok. V prípade stužkovej súd uznal iba polovicu z uplatnenej sumy 350 € vzhľadom na to, že z tejto sumy sa navrhovateľke časť vráti, pretože vzhľadom na prijaté epidemiologické opatrenie sa stužková slávnosť neuskutočnila. výdavky na štúdium tak predstavujú mesačnú sumu 57 €. Bežné výdavky (obuv, strava, oblečenie, zdravotná starostlivosť, hygienické potreby) navrhovateľka vyčíslila na sumu 280 € až 320 €, čo po odrátaní výdavkov na doučovanie z anglického jazyka predstavuje oproti poslednému stavu predstavuje zvýšenie o cca. 40 €. V prípade výdavkov na bývanie, ktoré boli vyčíslené pre dve osoby, súd zohľadnil tú skutočnosť, že v jednej domácnosti žijú spolu s navrhovateľkou ďalšie tri osoby, preto vyčíslené výdavky bolo potrebné rozpočítať na počet žijúcich osôb v jednej domácnosti, aby bolo možné zistiť, aké sú výdavky navrhovateľky na bývanie. Výdavky na bývanie navrhovateľky tak predstavujú mesačnú sumu 60,87 €. Po zohľadnení všetkých výdavkov je evidentné, že súčasná výška výživného nepostačuje ani na úhradu polovice všetkých výdavkov navrhovateľky, na ktorých by sa mal navrhovateľ podieľať.

37. Okresný súd po zhodnotení majetkových pomerov, životnej úrovne dospel k záveru, že je v schopnostiach, a možnostiach povinného prispievať navrhovateľke výživným v sume 120 € mesačne, pri ktorej prihliadol taktiež na tú skutočnosť, že povinný sa o navrhovateľku osobne nestará, nejaví o ňu žiadny záujem osobne, ani jej neposkytuje žiadne vecné plnenia. Výšku takto určeného výživného považuje za primeranú na úhradu nevyhnutných nákladov navrhovateľky na základné životné potreby ako ja náklady spojené s jej prípravou na budúce povolanie.

38. Súd pri posudzovaní schopnosti a možnosti povinného vychádzal nie z jeho skutočných príjmov, ale z tzv. potenciálnych príjmov, to znamená z príjmov, ktoré môže dosiahnuť. V tomto smere okresný

súd poukazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. 2. 2019, sp. zn. 3Cdo 236/2018, podľa ktorých „Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, prípadne vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možnosti platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Povinný síce poberá dávku v hmotnej núdzi a príjem „na ruku“ vo výške 15 € a 20 € týždenne, avšak je predpoklad, že po otvorení a sprevádzkovaní živnosti bude dosahovať príjem, ktorý postačí na úhradu jeho bežných potrieb, ako aj na úhradu výživného. Súd zároveň musel prihliadnuť pri určení výšky výživného aj na súčasné majetkové pomery povinného, nevyhnutné výdavky navrhovateľky a taktiež na to, aby povinnému zostal príjem na úhradu jeho základných životných potrieb. Dlhé výživné, ktoré vzniklo od podania návrhu, povolil súd splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10 € spolu s bežným výživným tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd z predložených dôkazov, ako aj z vyjadrenia účastníkov konania nemal preukázané, že by bol v omeškaní z bežným výživným za obdobie od podania návrhu, čo nevedela preukázať ani navrhovateľka, preto dlžné výživné vzniklo ako dôsledok zvýšenia výživného spätne od podania návrhu na zvýšenie výživného. V rozsahu prevyšujúcom výšku priznaného výživného súd návrh zamietol ako nedôvodný.

39. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

40. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP, pričom nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania.

41. V súlade s § 157 CMP dochádza k zmene pôvodného rozsudku z 11. 4. 2018 č. k. 23P/51/2017-65, ktorým bolo naposledy rozhodnuté o výške vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je potrebné podať v lehote 15 dní od jeho doručenia Okresnému súdu Žiar nad Hronom. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov ďalej len „CSP“) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.